

Afenginn Bastard etno

CD, udkommer mandag d. 21-12-2009 på Westpark Music

Anmeldt af [Torben Holleufer](#)

GAFFAs anmeldelse:

5 stjerner

Læserne synes:

Endnu ikke anmeldt af læserne

Anmeld selv ved at [logge ind](#) og føre musen over stjernerne ovenfor.

[0 kommentarer](#)

Vild og nyskabende musik

Afenginn er det aparte navn på et orkester af alt andet end fortabte spillemænd, som i en årrække har huseret på den danske scene. Et mageløst orkester, der har den finskfødte Kim Nyberg som kraftcenter og visuelt midtpunkt, og som har udviklet en musik, der trækker på en lang række rødder og traditioner, men som er helt sin egen. Det er de store og tragiske følelsers orkester, men også et hold seriøst velspillende mestre, som kan gå fra de mest hjerteskrærende passager, over humoristiske vildveje og ind i nogle radbrækkende ture, hvor de spiller i svimlende fart. Der er faktisk ingen grænser, når det gælder Afenginn.

Det store udland har for længst opdaget orkestret, og det har nu resulteret i kontrakt med det store tyske label, Westpark Records, og det fejrer de med denne udgivelse, der har de bedste ting fra de forudgående album, samt enkelte nye ting. Orkestret har alle dage haft inspirationer, der det ene øjeblik er balkan à la Goran Bregovic, men som også har de danske spillemandstraditioner intakt med fornem violin fra den mere end ferme Niels Skovmand. Hans udvekslinger med klarinetist Rasmus Krøyer gør, at man i de øjeblikke, hvor der næsten går for meget fest og spas i den bliver mindet om, at der ingen grænser

er. I Afenginn kan de deres ting, og kan derfor spille i opskruede tempi, som nok skulle tilfredsstille selv den mest kritiske spillemandsmusikkyndige. Og på denne plade er der så meget variation, at man lades forpustet, eller rettere, imponeret, for kunsten er, at der også kommer noget særdeles overbevisende, nyskabende og lækker musik ud af anstrengelserne. Afenginn er unikke, helt ulig andre orkestre, der uden blusel tager folkemusik, balkan og andre genrer og ryster det hele. Glem Gogol Bordello og andre bands, der går noget af vejen. Det danske orkester gør det hele på et langt højere plan.

Afenginn har inden for de sidste år fået en interessant tilføjelse, idet veteranen fra dansk rockmusik, Aske Jacoby, er kommet med, dels som bassist og især som den suveræne guitarist, han alle dage har været. Og jeg tror, at han morer sig her, hvor udfordringen må være særdeles spændende, fordi Afenginns musik er så uforudsigelig.

Det er rent ud en formidabel plade, som Afenginn indleder den internationale karriere med. I en tid, hvor folkemusikken får ny luft, hvor rigtigt mange bands har genfundet klezmermusikken og hvor balkanclubber for længst har gjort den stil til noget rigtigt mange dyrker, kommer denne hybrid med hilsner tilbage til vikingernes bægersving og en uhæmmet lyst til at underholde.

Originalt og fængende fra Afenginn.